

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת ויקרא תשפ"ג

בהוצאת: אוריאל יעוף ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"י

טלפון 02-6520002

www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת ויקרא תשפ"ג – דרכי ההתגלות

את עם ישראל באומה שיקים מבניו – ומשה רבינו לא הסכים. ה' הפציר בו להיות הגואל במשך שבוע – הוא לא רצה, הוא רצה שאהרן יהיה הגואל כי אהרן גדול ממנו בשלוש שנים, הוא הבכור.

אתם מבינים, איך אומרים היום, 'מאיזה חומר' קורץ משה רבינו?! איזה מנהיג הוא? כולנו צריכים ללמוד ממנו. כולנו מנהיגים: אחד מנהיג את עצמו, אחד מנהיג את משפחתו, אחד מנהיג אנשים בעבודה, אחד מנהיג מדינה, אחד מנהיג מפעל כזה או אחר, לא משנה. צריך להיות לשם שמים, מנהיגות לשם שמים – זה מוצא חן בעיני ה'!

לעומת זה, ה' התגלה גם במדרגות תחתונות של התגלות לבלעם, כדי שלא יהיה פתחון פה לאומות העולם לומר שאם להם היה נביא כמו משה אז גם הם היו צדיקים. אבל אומר רש"י שזה לא בלשון חיבה – 'ויקרא', כן, מלשון 'מקרה', לא 'ויקרא'. פלא פלאים. אז זה דבר ראשון.

דבר שני שם, רש"י מביא בענין הקול שהיה מדבר אל משה רבינו. ה' יתברך, כדי שהבריות ישיגו אותו הוא צריך להתגלות. הוא יכול להתגלות בכמה אופנים: יכול לשנות את הנהגת הטבע – למשל, כמו שהיה בקריעת ים סוף שקרע את הים וכן הלאה, מכות מצרים, כל מיני דברים – ויכול להתגלות על ידי דיבור. הדיבור יכול להיות רק לנביא ששומע את דיבור ה', כמו כאן עם משה רבינו. זה יכול להיות כמו במתן תורה, שהעם שמע, כולנו שמענו. את שני הדיבורים הראשונים כולנו שמענו.

אז יש אופנים ודרגות שונות ומדרגות שונות איך ה' יתברך מתגלה ואיך הוא מדבר. זה גם תלוי, האם הוא מדבר מצד ה'דין' חלילה, מצד ה'רחמים' או מצד ה'חסד', מאיזה צד באה ההתגלות? זאת אומרת, יש את השורש, שלושה קווים בהנהגה: 'חסד', 'דין', ו'רחמים' – מאיפה זה בא. וגם מבחינת הנבואה – האם זו אספקלריה מאירה שרק משה רבינו זכה לה, או זו אספקלריה שאינה מאירה, שזו דרגתם של שאר הנביאים.

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? בשם ה' נעשה ונצליח! כאן הפרשה כמובן עוסקת בציוויי הקרבנות, מתחילה בעולה וכן הלאה. ואומר רש"י שה' קורא למשה רבינו, 'ויקרא', קורא לו, לשון חיבה – שה' יתברך מחבב מאד, זה במלים שלי, מחבב את משה רבינו וקורא לו לפני שהוא מדבר אתו.

אז זה הנושא של למצוא חן בעיני ה', איך בן אדם מוצא חן בעיני ה'. איך ולמה משה רבינו מצא חן באמת בעיני ה' שה' מחבב אותו? אתם יכולים לתאר לעצמכם: בורא עולם יתברך שמו, שאין לנו תפיסה והשגה בו כלל, גם בהנהגה שלו יש לנו השגה קטנה, מה שה' נתן בתורה ומה שאדם משיג בדרגתו הרוחנית, אז להגיע לזה שה' מחבב? – פלא פלאים!

אז קודם כל, בוא נראה את התכונות של משה רבינו: "בכל ביתי נאמן הוא" – הוא נאמן לה', "עבד נאמן", "רועה נאמן", "עניו מאד מכל האדם", וכמובן – גדול הנביאים, לכן הוא זכה להיות גדול הנביאים.

הוא בא לתקן את כל הבריאה, מפני שהוא זכה לקבלת התורה והוא היה שליח להביא לנו, לעם ישראל, את התורה, לעולם כולו. בלי תורה אין תיקון.

ובעיקר היה מדויק מאד בעבודה שלו. תמיד 'נקי', משה רבינו, שאין לנו תפיסה במשה רבינו, אבל הוא היה כולו לשם שמים, כולו נקי, כולו זך ומזוכך, למרות שהיה אדם עם גוף גשמי – בכל זאת. משהו...!

רוב האומות מעריצות את משה רבינו, מביאים אותו כדוגמה למנהיג שדואג לעם ישראל ודואג לכבוד שמים, ומוכן לוותר על החיים שלו, העולם הזה והעולם הבא שלו, בשביל להציל את עם ישראל!

לכן, כשהסתלק משה רבינו, ה' יתברך אמר "מי יקום לי עם מְרַעִים מי יתיצב לי עם פְּעֻלֵי אָוֶן". זאת אומרת, מי יגן על עם ישראל? מי יגן על הרשעים כשהם עושים שטויות? – משה רבינו, שלא דאג לעצמו: ה' יתברך הציע לו להחליף

ויש גם רוח הקודש, שזה דרגות של הנוק'. יש זעיר אנפין, ויש את הנוקבא. זעיר אנפין – הזא"ו של שם הוי"ה. הנוק' היא ה"א של שם הוי"ה, ה"ה"א האחרונה. אז אלה שמקבלים מה"ה"א האחרונה של שם הוי"ה את ההתגלות – זה רוח הקודש. גדול בעלי רוח הקודש – דוד המלך. הנבואה היא ממקום הזכר, מקום הזא"ו, מקום גבוה יותר.

אז גם חשוב איזו מדרגה מדברת לנביא, ואיך היא מתגלה. זה יכול להיות חזיון – זה יכול להיות, זאת אומרת, בחינת ראייה, השגה בראייה, שרואים משהו עם פירוש, שה' מכניס בשכל של הנביא את הפירוש של מה שהוא רואה. למשל, הוא רואה מקל שקדים, כמו שראה ירמיהו – אז זה ענין שהוא שוקד, הוא ממחר לעשות את מה שהוא אומר, וכן הלאה, כן? אז זו התגלות שמתגלה בראייה, ויש בשמיעה, ויש בשנייה.

עכשיו, גם בשמיעת קול – למשל, המהרח"ו מביא שאיזה פעם היה לו גילוי שהתחיל לדבר אצלו קול בקצה הלשון, וחוזר וחוזר על אותו דיבור ככה בעוצמה שהוא חשב שהוא כבר לא יכול לשאת את זה. אז זו דוגמה לזה שמרגישים דיבור בקצה הלשון של התגלות של רוח הקודש. ויש שמלאכים מדברים עם האדם, צדיקים מדברים עם האדם, בכל מיני דרגות.

אז כאן, כשהוא היה מדבר עם משה רבינו היה מדבר בין שני הכרובים, שם היה מדבר. היה מדבר, ה' יתברך, בקול רם – אבל רק משה רבינו היה שומע את זה. והקול לא היה יוצא החוצה, אלא רק איפה שמשעה היה.

אם כן, אפשר לשאול: אז למה הוא דיבר בקול רם? למה הוא לא דיבר בתוך נפשו, בתוך שכלו? – כי זאת עוד דרך שהנביא או בעל רוח הקודש יכול להשיג דיבור בתוך נפשו. ואז, האם אלה קולות של אנשים אחרים? זאת אומרת, הוא שומע קול ששונה מהקול שלו, או שהוא שומע את הקול של עצמו אבל עם מסר שברור שאלה לא המחשבות שלו ולא הרצונות שלו ולא כלום, אלא כמו שיחת טלפון, להבדיל, כן? שכן אדם שומע, אבל בקול של האדם עצמו.

יש על זה בכתבי האר"י, כתוב ב"שער הגלגולים": האם זה 'הבלי', 'קולי', 'דיבור' – אלו דרגות שונות, האם זה דיבור של עכשיו או דיבור של העבר – בזה נבחנות מדרגות הנבואה, מדרגות רוח הקודש. זו תורה שלמה. באופן פשוט, אם כן, יכולים לדבר עם האדם גם במחשבה, שזה גם קורה אצל המהרח"ו, שהוא מרגיש מחשבה דקה שזאת לא המחשבה שלו.

אז מי קובע איך מדברים ומה מדברים? – הבורא יתברך ובית דינו, קובע איך מדברים, מתי מדברים, עם מי מדברים, מה אומרים, האם המקבל יכול גם להקשות קושיות, לשאול שאלות, או שהוא רק מקבל מסר וילך תסתדר עם זה? וזה הכל? יכול להיות שהנביא שואל ולא עונים לו. יכול להיות שהוא שואל ועונים לו. יכול להיות שהוא שואל על התשובה שענו לו. ויש טקסטים קצרים מאד של משפט, כמה מלים או כמה משפטים. וזה יכול להיות ספר התהלים, שהוא קיבל ברוח הקודש. זה יכול להיות כל התורה, שהוא קיבל אותה בנבואה.

רש"י מביא שהיו לו הפסקות, למשה רבינו, שה' נתן לו הפסקות כדי להבין את התורה, להפנים אותה, להתבונן, ואחר כך המשיך עוד. יפה מאד. הנה, רואים שה' יתברך מתחשב ביכולת הקיבול של הנבואה. בכלל, בפעם הראשונה שדיבר אתו, דיבר אתו בקולו של עמרם אביו, קרא לו: "משה משה", והוא חשב שזה אבא שלו. למה? – שלא יתבהל. זאת אומרת, גם בהופעה מעל הטבע כשמתחיל גילוי אלקי – מתחשבים בן אדם וביכולת שלו.

גם יכול להיות שכן אדם מקבל מסר שלם והוא שוכח את הכל. הוא שוכח את הכל, ויכול להיות שאחר כך הוא יתפלל וזה יחזור, יכול להיות שיתפלל וזה לא יחזור. אומר האר"י שכל נשמה עולה למעלה – בעזרת ה', אם היא זכתה – בלילה, בשינה, ולומדת שמה תורה לפי מה שמתאים לתיקון שלה, ואם כשבן אדם מתעורר בבוקר הוא זוכר איפה הוא למד ומה הוא למד והוא ילמד את זה בעולם הזה, זה יזכר אותו מאד ויעלה אותו במעלות גדולות.

אז תראו כמה פלא התורה הזו, התורה הנסתרת היא פלאי פלאים! אני רק אומר בראשי פרקים.

יש עוד נושא שמביא הרמח"ל הקדוש: איך אדם יודע מי מדבר אתו? לפעמים הוא יודע כי אומרים לו. לפעמים הוא לא יודע ולא אומרים לו. לפעמים הוא לא יודע והוא שואל, ובסוף אומרים לו. וזה חשוב מאד – כי יכול להיות חלילה גילוי מהסטרא אחרא, שאיזה ש"ד מדבר אתו, שאיזה שט"ן מדבר אתו.

אז לא כל מה שבא מלמעלה... במיוחד בתחילת דרכו של הנביא הוא לא יודע להבחין, צריך ללמד אותו. לכן הנביאים היו מלמדים את התלמידים – גם איך לכוון כדי לקבל את הנבואה, איך להתקדש, איך להיטהר, איך לעבוד לשמה, וגם איך להבחין בין מסר אמיתי מהקדושה או לא, או משהו מעורב.

בהתחלה זה מעורבב, כמו גם חלום שכן אדם חולם – יכול להיות חלק שהוא נכון והרבה מעורבב, או הפוך, תלוי מי הבן אדם ומה החלום. לפעמים זה מתערבב, חלום עם גילוי – מתחיל בחלום ונגמר בגילוי, מתחיל בגילוי ונגמר בחלום. אלה דרכי הנבואה, אלה דברים שצריך ללמוד.

אז איך יעשה בן אדם שאין לו, כיום אין נביאים באופן ידוע, אז איך אפשר שכן אדם יעסוק בזה ויתלמד? – אי אפשר! אהה, אהה... "כפי מה שמעוררין למטה כך מעוררין למעלה", כן, לכן הנביאים מתבודדים, מתקדשים, עושים יחודים, כוונות – אבל התוצאה בכלל לא בידיים שלהם, התוצאה בידי שמים. כשאדם מוצא חן בעיני ה' מאיזו שהיא סבה, או בגלל התפקיד, או בגלל צרכי הדור... – פה מביא גם רש"י בפרשה שכל מה שה' מתגלה למשה רבינו זה לצורך עם ישראל, לא לצורך עצמו. אז צריך להיות זך, קדוש, טהור, ולמצוא חן בעיני ה', ושהשעה תהיה מתאימה, והתפקיד, והדור, ושורש הנשמה, והתיקון, ושיהיה לְשִׁמָּה – ואת כל זה קובעים למעלה, אם בן אדם הגיע למעלה הזו או לא. ואחר כך: האם הוא יתגאה מזה או לא – יכול להתגאות, יכול להפוך את עצמו, לא עלינו, לְאֵלֹהֵינוּ, כבר היו מקרים שמגילויים הפכו עצמם לאלוהים.

היתה השראת השכינה. זאת אומרת שהיתה תקשורת עם ה'.

אז תקשורת עם ה' יכולה להיות גם בלי בית מקדש, אם יש צדיקים שיש להם רוח הקודש, כמו שהיה רבינו הבעש"ט הקדוש לדוגמא – ה' יכול לגלות להם דברים, בית דין של מעלה יכול לגלות להם דברים, הם שומעים כרוזים מה נגזר כדי שיבטלו את הגזירות. אז יש תקשורת מלמעלה למטה, וכמובן גם מלמטה למעלה. ויש צדיקים גם בכל פעם שיכולים לזכות ליכולת ממש לשאול ולקבל תשובות, זה נדיר יותר. אבל זה באופן אישי, זה הצדיק באופן אישי. זה לא באופן גלוי, פומבי.

בבית המקדש ובמשכן הגילוי היה פומבי. היתה השראת השכינה, שהסמל של זה, נניח, איך שזה התבטא באופן פיזי וגלוי כדי שאנחנו נוכל לראות – הענן היה שוכן על המשכן על אהל מועד, כן, ואז ידעו שהנה ה' יתברך משרה את שכינתו. ואז היו שומעים קול נניח, שמדבר עם משה רבינו, רק משה רבינו היה שומע את הקול. אז זו השראת השכינה, שזה גילוי קבוע שזוכים לו שיהיה לעתיד לבוא בגאולה השלמה במהרה.

ויש את האורים ותומים, ששואלים בהם בעניי הכלל, לא בעניי הפרט. ולכן גם כתוב "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – בתוך עם ישראל, שאם אנחנו נתקדש, אם בן אדם עצמו יתקדש, אפילו בן אדם אחד, הוא יכול לזכות להשראת השכינה בו, וגם לכל מיני דרגות של רוח הקודש, ובזמן המתאים גם לנבואה. יהי רצון שכולנו נזכה.

אלו המטרות הנעלות של המשכן ושל בית המקדש. ומשה רבינו ביקש שה' יתברך ישכין את שכינתו רק על עם ישראל ולא על אומות העולם – ובקשתו התקבלה. וכל זה למה? – כדי שיהיה הבחן בין ממלכת כהנים וגוי קדוש לשאר האומות, שגם במצוות, הם מחוייבים בשבע מצוות בני נח ועם ישראל חייב לקיים תרי"ג מצוות.

ה' יעזור שנתקן את עצמנו, נהיה טובים ועניים כמו משה רבינו, לפחות נשתדל ללכת בדרך הזו, ולהיות זכים! וכל מי שיש לו מעלה של ניהול או מלכות או משהו, זאת אומרת, שליטה, תפקיד ניהולי, תפקיד חשוב – שיעשה אותו לשם שמים, 'נקי וזך', שזה לא דבר פשוט כנראה.

ובזכות אבותינו הקדושים, אמותינו הקדושות, כל הצדיקים והצדיקות ומשה רבינו, ניגאל במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודת ה' ובאהבת ישראל!

אהבת הבריות, אחדות, ללכת בדרך הטובה.

לחיים, לחיים, לחיים!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

אז הבחירה לא מתבטלת אצל אנשים שזוכים לגילוי משמים. זה נהיה עוד יותר מורכב. כולנו, האנשים הפשוטים, חיים את העולם הזה ומתמודדים עם הבעיות של העולם הזה: עבודה, פרנסה, שלום בית, חינוך, עניינים רוחניים, כל הדברים שיש לבן אדם. וקדושי העליון האלה שזכו לרוח הקודש, לנבואה – מתמודדים עם נסיונות בשני העולמות, גם בעולם הזה גם בעולמות העליונים, וגם בקשר בין שני העולמות, והכל צריך להיות לשם שמים.

אז כאן אנחנו רואים שה' יתברך נתן את הציוויים על המשכן, איך להקים את המשכן וכו', את הכלים ואת כל העניינים, והלבושים של הכהן גדול ושל הכהן ההדיוט, וכל מה שצריך. ועכשיו הוא מתחיל בפרשה לצוות על הקרבנות. קרבנות, זה לשון 'קרבה'.

אמרנו בשבת בטיש שלמשכן, לבית מקדש, יש כמה תפקידים: תפקיד אחד – לכפר על עם ישראל, תפקיד אחר – להעלות את הניצוצות, תפקיד אחר – להשרות את השכינה, תפקיד אחר – אורים ותמים, זאת אומרת, תקשורת עם הבורא יתברך, לפחות בעניי הכלל שאפשר יהיה לשאול והוא יתברך יענה. תראו אילו מעלות! איזה פלא פלאים!

זה הולך ביחד: כי אדם חוטא חלילה, גם העם כולו יכול לטעות ולחטוא – ואז עושים תשובה, אז צריך קרבן. הקרבן עושה את התיקון – מחבר מחדש את צינורות השפע שנפגמו, ודם תמורת דם וכן הלאה. וזה מעלה את הניצוצות גם, מדומם צומח חי מדבר.

כל הבריאה היא בשביל להעלות את הניצוצות. אם אנחנו לא מעלים את הניצוצות – הגאולה מתעכבת.

איך מעלים את הניצוצות של הקדושה? – על ידי תורה ומצוות ומעשים טובים, תפילה, ולעמוד בנסיונות במחשבה דיבור ומעשה. ספר 'דרך עץ החיים' שיצא לא מזמן, שאני ממליץ לכולם לקרוא דחוף, ספר קטן ורב הערך – מכשיר את האדם למעלה שיבין מה עושים פה בעולם הזה ואיך להעלות את הניצוצות.

אז בית המקדש והמשכן: מעלים שמה את הניצוצות של הקדושה לשורש שלהם למעלה. וזה גם גורם להורדת שפע ולהמתקת הדינים ולביטול גזירות וכל העניינים האלה. וזה גם מאפשר השראת השכינה, שזו מטרת הבריאה, זו מטרת הבריאה כי ה' יתברך נתאנה להיות לו דירה בתחתונים – זאת אומרת, הוא רוצה להתגלות בעולם הזה. הוא מתגלה על ידי השראת השכינה בקודש הקדשים בבית המקדש על הר הבית. במדבר זה היה במשכן.

יכול להיות מצב שיש את עבודת הקרבנות ואין השראת השכינה, כמו בבית שני. זה מה שנקרא היום 'תעודת עניות' לבית שני, כי בבית ראשון היה גם אורים ותומים וגם

'דרך עץ החיים' היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א,

והיא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה'

יתברך לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה.

הפץ אותה לזיכוי הרבים – "ומלאה הארץ דעה את ה'!"

ההכנות לפסח בשמחה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

ערב טוב! מה שלומכם? היום אני רוצה לדבר על ההכנות לפסח.

כל העולם ב"ה עסוק בהכנות לפסח.

אז מאד חשוב שלא יהיה באמת חמץ ושאור בפסח ולנקות את כל הפינות ולמצוא את כל הפירורים. מאד מאד חשוב אבל לא לכעוס! לא לכעוס, לא לצעוק, לא להתעצבן, לא להתיאש, לא לבכות, לא לריב עם הבעל, לא לריב עם האשה, לא לריב עם הילדים.

זה לא פחות חשוב, כן? זה חשוב מאד!

שני הדברים חשובים מאד – אבל שיהיה בנחת, לחלק תפקידים בנועם, הכל לעשות בשמחה, לשם שמים! לעשות נחת רוח לאבא שבשמים! שזה לא יהפוך להיות מאורע מתסכל וטראגי חס ושלום, שאנשים לא ישברו ולא יודע איזה התמוטטות תהיה להם.

הכל בנחת בשמחה ובאהבה ובטוב טעם!

זה לא פחות חשוב מאשר להספיק את כל מה שרציתם להספיק.

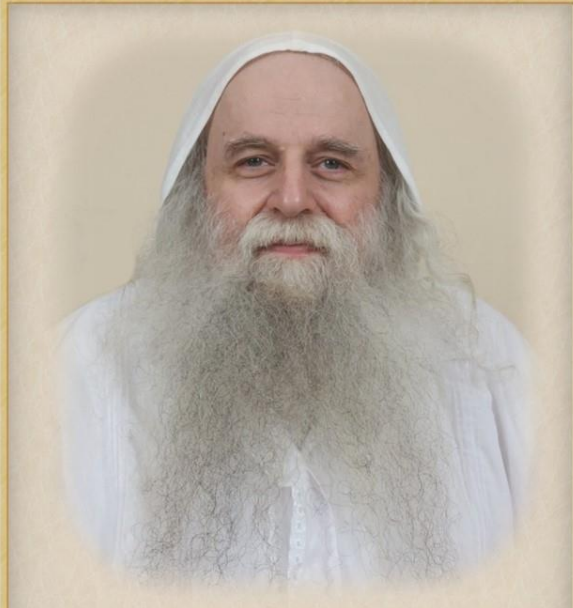
גם אמרו, לבטל את החמץ שבלב, השאור שבעיסה, שזו הגאווה של האדם. אז אדם צריך לעבוד על המדות שלו בימים האלה מאד, כדי שהקרבתו שהוא מקריב לכבודו יתברך – אין עכשיו קרבן, אבל כביכול כל מה שהוא מקריב: כסף, זמן, זיעה, מאמצים – הכל יעלה כריח ניחוח לפניו! שהבן אדם עושה בטוב טעם, בנחת רוח, בשמחה, בקדושה, בטהרה, בשיתוף עם כל המשפחה, ולא... אנשים אומרים: 'מה? עכשיו פסח...?' נכנסים לפאניקה. לא, לא צריך פאניקה. צריך יראת שמים, אבל לא פאניקה ולא חרדה ולא להשבר.

הכל בדרך השכל הנכון.

בהצלחה! חג שמח! חג כשר ושמח!

וגם ההכנות שיהיו כשרות ושמחות!

פי"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א
רבי מקובל קורא בפנים
קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב
יפה רום 40 גילה ירושלים
התקשרו 02-6520002
נא להביא תמונות פנים של כל האנשים
הקשורים לנושא היעוץ
רבים מספור נושעו בסיעתא דשמיא
מברכותיו ועצותיו
האדמו"ר מקבל קהל זה כארבעים שנה.
קורא בפנים, מייעץ ומברך בכל תחומי החיים,
זיווג, שלום בית, פרנסה, מזל, חינוך,
התלבטויות, בחירת מקצוע, עסקים וכו'.
זכה להסכמות מגדולי ישראל ובראשם מזקן
המקובלים האדמו"ר רבי יצחק כדורי זצוק"ל.
כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א
מייסד 'דרך לעץ החיים'
הדרך לזכות לקרבת ה' יתברך
לתיקונך השלם ולתיקון עולם במלכות שד"י
ומלאה הארץ דע"ה את ה'
www.rachlin.org.il

פי"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א
רבי פינחס דניאל הכהן רחלין